

PODROBNÝ SPRIEVODCA INŠTITÚCIAMI

Vaše možnosti, keď sa chcete sťažovať na porušenie práv pri pôrode

Autorka:	Viktória Ilka
Odborná konzultácia:	Zuzana Krišková, Miroslava Rašmanová
Jazyková korektúra:	Júlia Pukancová
Grafická úprava textu:	Miroslava Rašmanová
Vizuálny sprievodca inštitúciami:	Tomáš Bereš

Tento materiál je určený ako pracovná pomôcka na účely vzdelávania zameraného na posilnenie advokačných zručností v súvislosti s právami pri pôrode *Sprievodca inštitúciami: Ako sa domáhať nápravy* 16.11.2024 v Dunajskej Strede a 30.11.2024 v Košiciach.

© Ženské kruhy

Tvorba tohto materiálu bola financovaná z projektu PROTEUS Transatlantic Foundation, spolufinancovaného Európskou úniou.

Vyjadrené názory a postoje sú však výlučne názormi autorského kolektívu a nemusia nevyhnutne odrážať názory Európskej únie alebo Európskej výkonnej agentúry pre vzdelávanie a kultúru. Európska únia ani poskytovateľ finančných prostriedkov nenesú žiadnu zodpovednosť za tieto názory a postoje.

ÚVOD

V tomto texte vám predstavíme, aké kroky môžete urobiť pre dosiahnutie nápravy, ak došlo k porušeniu vašich práv súvisiacich s pôrodom.

Práva súvisiace s pôrodom sú ľudské práva rodiacej ženy a jej dieťaťa. K ich porušeniu môže prichádzať pri pôrode a v širšom zmysle aj pri poskytovaní predpôrodnej a popôrodnej starostlivosti.

Môže ísť napríklad o:

- porušovanie práva na poskytovanie zdravotnej starostlivosti len na základe **informovaného súhlasu**:
 - porušovanie práva na informácie o zdravotnom stave a o navrhovanej zdravotnej starostlivosti, ako aj na informácie o rozsahu a podmienkach zdravotnej starostlivosti poskytovanej v konkrétnom zdravotníckom zariadení (napríklad neposkytnutie alebo nedostatočné poskytnutie informácií tehotným alebo rodiacim ženám, prípadne právnym zástupcom novorodencov),
 - nerešpektovanie vôle tehotných alebo rodiacich žien (alebo právnych zástupcov novorodencov), ktorá sa týka navrhovanej zdravotnej starostlivosti,
 - nerešpektovanie práva odmietnuť navrhovaný postup,
 - s čím súvisí aj porušovanie práva na zdravie a zdravotnú starostlivosť a na výber poskytovateľa zdravotnej starostlivosti (napríklad ak poskytovateľ podmieňuje celkové poskytnutie zdravotnej starostlivosti pri pôrode udelením informovaného súhlasu aj pre také úkony, s ktorými žena nesúhlasí);
- nedostatočnú **dostupnosť alebo kvalitu** poskytovanej zdravotnej starostlivosti, porušovanie medzinárodne uznávaných zdravotníckych štandardov;
- zákaz alebo obmedzovanie prítomnosti **sprevádzajúcej osoby pri pôrode**, obmedzenie kontaktu s blízkou osobou po pôrode;
- porušenie práva na **súkromie**, na zachovanie **intimity** a osobnej integrity;
- nesprávne vedenie **zdravotnej dokumentácie**, zamedzenie alebo neumožnenie prístupu oprávnenej osoby k zdravotnej dokumentácii, porušovanie dôvernosti zdravotných záznamov;
- nedostupnosť prostriedkov na **tíšenie bolesti pri pôrode a po ňom**, nemožnosť **volby polohy** počas pôrodu (čím je porušované právo žien na zmiernenie utrpenia);
- nepodporu **kontaktnu koža na kožu medzi matkou a novorodencom** bezprostredne po pôrode, rutinné oddeľovanie novorodencov od matiek, resp. novorodencov od rodičov;

- **diskrimináciu** v prístupe k zdravotnej starostlivosti vzhľadom na vek, etnicitu, zdravotné postihnutie alebo zdravotné znevýhodnenie, jazyk, sociálny status, vzdelanie, národnosť, sexuálnu orientáciu a iné;
- neadekvátne zabezpečenie **protiepidemických opatrení** zo strany poskytovateľa;
- nedôstojné, hrubé, ponižujúce a nerešpektujúce zaobchádzanie, nátlak, manipuláciu alebo vyhrážky a iné formy **psychického alebo fyzického násillia** smerom k osobám prijímajúcim zdravotnú starostlivosť alebo ich sprievodu (porušenie práva na **humánny, etický a dôstojný prístup**);
- odmietnutie **prepustiť** osobu z nemocnice (pôrodnice alebo novorodeneckého oddelenia) na jej vlastnú žiadosť (tzv. „**reverz**“) alebo na žiadosť jej zákonného zástupcu (napríklad matka novorodenca);
- porušovanie zákazu prenasledovania alebo **postihovania** osoby za to, že sa **domáhala svojich práv**;
- porušenie práva rozhodnúť o svojej **účasti na výučbe**;
- porušenie práva na **dôvernoscť** pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti.

Uvedené porušenia sa môžu prelínať a zasahovať súčasne do viacerých práv.

ČO ROBIŤ, AK CHCETE ŽIADAŤ NÁPRAVU ALEBO SA SŤAŽOVAŤ?

Upozornenie: tento text sa vzťahuje iba na inštitúcie, na ktorých prebieha administratívnoprávne konanie bez potreby právneho zastúpenia. Nezaoberá sa možnosťami prípadných konaní pred súdom. V prípade, ak sa rozhodnete domáhať svojich práv súdnou cestou, odporúčame zabezpečiť si právne zastúpenie.

Prvý krok: Získajte výpis zo zdravotnej dokumentácie

V prípade, že sa domnievate, že došlo k porušeniu vašich práv súvisiacich s pôrodom, pre požadovanie nápravy sa môžete obrátiť na viaceré inštitúcie. Najprv si však vyžiadajte výpis zo zdravotnej dokumentácie. Je to dôležité, pretože orgány s kontrolnými kompetenciami vždy vychádzajú predovšetkým z informácií obsiahnutých v zdravotnej dokumentácii. O výpis žiadajte poskytovateľa, u ktorého vám bola poskytnutá zdravotná starostlivosť.

Ak sa nazdávate, že obsah zdravotnej dokumentácie sa nezhoduje so skutočnosťou, je potrebné zaoberať sa nápravou dokumentácie. Máte právo požiadať poskytovateľa zdravotnej starostlivosti o **opravu zdravotnej dokumentácie**, alebo o jej **doplnenie**. Tieto kroky sú dôležité, pretože dokazujú, že ste namietali nesprávnosť alebo neúplnosť vašej dokumentácie. Ak poskytovateľ vašej žiadosti nevyhoví, máte právo obrátiť sa na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a podať podnet na výkon dohľadu nad vedením zdravotnej dokumentácie.

Odpovede na často kladené otázky k zdravotnej dokumentácii a vzory tlačív nájdete v samostatnom článku:

<https://zenskekruchy.sk/category/staznosti-formulare/zdravotna-dokumentacia/>

SPÔSOBY A FORMY ŽIADANIA NÁPRAVY PRI PORUŠENÍ PRÁV PRI PÔRODE

Ak sa domnievate, že prišlo k porušeniu vašich práv pri pôrode, máte k dispozícii viacero možností, ako žiadať o nápravu. Využiť môžete nasledujúce právne nástroje:

- žiadosť o nápravu určenú poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti (nemocnici),
- sťažnosť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti (nemocnici),
- podnet zriaďovateľovi nemocnice na výkon dozoru (samosprávneho kraja alebo Ministerstvu zdravotníctva SR),
- podnet Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou na výkon dohľadu nad správnosťou poskytnutia zdravotnej starostlivosti alebo nad vedením zdravotnej dokumentácie,
- sťažnosť príslušnej komore lekárov príp. sestier a pôrodných asistentiek, v rámci ktorej namietate neetické správanie člena alebo členky komory,
- podnet na preskúmanie rozhodnutia orgánu dozoru alebo dohľadu (t.j. samosprávneho kraja, ministerstva, úradu pre dohľad, alebo komory),
- návrh na začatie priestupkového konania.

Vybrať si môžete viaceré z vymenovaných nástrojov súčasne a obrátiť sa na viaceré inštitúcie. V ďalších častiach tohto textu vysvetlíme, ako môžete jednotlivé nástroje efektívne využiť.

V administratívnom práve procesnom¹ existuje zásada, v zmysle ktorej sa podanie posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo žiadate.² Podanie by ste mali poslať na ten orgán (úrad), ktorý je príslušný ho vybaviť. Avšak procesnoprávne predpisy počítajú aj s možnosťou, že podanie bude adresované nesprávnej inštitúcii. Zo zákona má táto inštitúcia povinnosť podanie bez meškania postúpiť na ten orgán, ktorému podanie patrí. Zároveň má povinnosť vás o tom ako účastníka konania upovedomiť.³ V praxi to teda funguje tak, že inštitúcia, na ktorú sa obrátite, najprv posúdi, či sťažnosť, ktorú podávate, je v zmysle obsahu naozaj sťažnosťou, či je adresovaná inštitúcii, ktorá je oprávnená vo veci konať a na základe ktorých zákonov musí rozhodnúť. Ak zistí nezrovnalosti, musí vás o tom informovať. Správnym pomenovaním svojho podania spolu so správnym výberom príslušnej inštitúcie môžete ušetriť značné množstvo času. Neobávajte sa však žiadať

¹ Ako aj v procesnom práve všeobecne.

² § 19 ods. 2 zákona č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní (správny poriadok)

³ § 20 zákona č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní (správny poriadok)

nápravu iba preto, že si nie ste úplne istá názvom jednotlivých podaní alebo príslušnou inštitúciou na rozhodnutie.

V nasledovnej časti vysvetlíme rozdiely medzi jednotlivými formami podaní. Objasníme, s čím sa na ktoré inštitúcie môžete obrátiť, čo musíte splniť, aby sa vaším podaním zaoberali. Dozviete sa, o akú nápravu môžete žiadať, aká je lehota na vybavenie vášho podania. Zároveň vám prinášame informácie, ako môžete postupovať v prípade nespokojnosti s výsledkom činnosti inštitúcie, na ktorú ste sa obrátili.

NA KOHO SA MÔŽETE OBRÁTIŤ?

Inštitúcie, na ktoré sa môžete pri žiadosti o nápravu obrátiť v rámci administratívneho práva je možné rozdeliť do dvoch základných skupín - tie, ktoré majú priame kompetencie a tie, ktoré nemajú priame kompetencie pri zabezpečovaní nápravy pri porušení práv súvisiacich s pôrodom.

Inštitúcie, ktoré majú priame zákonné kompetencie a priamu zodpovednosť za zabezpečovanie nápravy pri porušení práv na úseku zdravotníctva (medzi ktoré patria aj práva súvisiace s pôrodom) sú:

- Poskytovateľ zdravotnej starostlivosti (gynekologicko-pôrodná ambulancia, nemocnica s pôrodnicou),
- Zriaďovateľ poskytovateľa zdravotnej starostlivosti:
 - Samosprávny kraj,
 - Ministerstvo zdravotníctva SR,
- Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou,
- Slovenská lekárska komora alebo Slovenská komora sestier a pôrodných asistentiek (ich kontrolná komisia).

Týmto inštitúciám sa budeme podrobne venovať v ďalších častiach.

Druhou skupinou sú inštitúcie, ktoré nemajú priamu zákonnú zodpovednosť za zabezpečovanie nápravy pri porušení práv súvisiacich s tehotenstvom a pôrodom. Svojou činnosťou však môžu ovplyvniť proces nápravy. Môžu tak robiť hlavne preskúmaním postupu orgánov dozoru alebo dohľadu, resp. komory, iniciovaním súdneho konania, príp. predkladaním skutočností vláde SR. Ide o nasledovné inštitúcie:

- Verejný ochranca práv (ombudsman),
- Komisár pre deti, Komisár pre osoby so zdravotným postihnutím,
- Slovenské národné stredisko pre ľudské práva,
- Prokurátor,
- Úrad vlády SR.

Na tieto inštitúcie sa možno obrátiť najmä podnetmi, ktoré sa týkajú konania, rozhodovania alebo nečinnosti orgánov dohľadu a dozoru nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti (teda samosprávneho kraja, ministerstva zdravotníctva, úradu pre dohľad, alebo príslušnej komory).

Komisár posudzuje dodržiavanie práv detí, resp. práv osôb so zdravotným postihnutím na základe podnetov alebo z vlastnej iniciatívy. Jeho pôsobnosť sa vzťahuje na všetkých poskytovateľov zdravotnej starostlivosti (t.j. štátne aj súkromné nemocnice), aj na orgány dozoru a dohľadu. Slovenské národné stredisko pre ľudské práva posudzuje otázky dodržiavania zásady rovnakého zaobchádzania. V tomto texte sa týmito inštitúciami podrobnejšie zaoberať nebudeme.

INŠTITÚCIE S PRIAMOU ZÁKONNOU KOMPETENCIOU ZABEZPEČENIA NÁPRAVY

1. POSKYTOVATEĽ ZDRAVOTNEJ STAROSTLIVOSTI

Na poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, čiže na nemocnicu, v ktorej ste rodili, sa môžete obrátiť so **žiadostou o nápravu** v zmysle zákona o zdravotnej starostlivosti, alebo so **sťažnosťou** v zmysle zákona o sťažnostiach. Forma podania závisí od typu nemocnice a od osoby podávateľa. Formy sa líšia v závislosti od zákonov, ktoré sa na ne vzťahujú a tiež lehotami, ktoré majú nemocnice na vybavenie.

Žiadosť o nápravu

Právny základ: Zákon o zdravotnej starostlivosti.⁴

Dôvodom je podľa § 17 ods. 1 zákona o zdravotnej starostlivosti „[a]k sa osoba domnieva, že sa jej neposkytla zdravotná starostlivosť správne, alebo sa domnieva, že iné rozhodnutie ošetrojúceho zdravotníckeho pracovníka v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti alebo služieb súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti je nesprávne, má právo požiadať poskytovateľa o nápravu; žiadosť sa podáva písomne.“

⁴ Zákon č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Dôvodom podania žiadosti teda môže byť:

- nesprávne poskytovanie zdravotnej starostlivosti⁵ (patria sem prípady nekvalitne poskytovanej zdravotnej starostlivosti, zásahy do pôrodu vykonané v rozpore s odporúčaniami medzinárodných odborných zdravotníckych organizácií ako napríklad Svetová zdravotnícka organizácia (WHO), Medzinárodná federácia pre gynekológiu a pôrodnictvo (FIGO), Národný inštitút pre zdravie a excelentnosť v starostlivosti (NICE), ďalej tiež v rozpore so štandardnými postupmi vydanými Ministerstvom zdravotníctva SR,⁶ alebo v rozpore so zásadami dobrej lekárskej praxe a medicíny založenej na dôkazoch),
- iné konanie ošetrojúceho zdravotného pracovníka alebo pracovníčky pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti (patria sem porušenia všetkých ostatných práv súvisiacich s pôrodom – vymenovaných v úvode tohto článku).

Ktorých nemocníc sa to týka? Táto možnosť sa vzťahuje na všetky nemocnice na území Slovenskej republiky, bez ohľadu na to, či sú štátne alebo súkromné. Žiadosť sa v tomto prípade posieľa na riaditeľstvo nemocnice. V širšom zmysle sa za cieľovú inštitúciu môže považovať aj poskytovateľ predpôrodnej a popôrodnej starostlivosti, napríklad ktorákoľvek gynekologická ambulancia.

Žiadateľom môže byť osoba, ktorej sa porušenie práv v súvislosti s pôrodom týka, čiže žena, ktorej sa poskytla starostlivosť súvisiaca s pôrodom. So súhlasom dotknutej osoby môže byť žiadateľom aj jej blízka osoba.

Čoho sa možno domáhať? Žiadosťou sa možno domáhať rôznych spôsobov nápravy alebo opatrení. Môže ísť napríklad o to, aby poskytovateľ podal podrobnejšie vysvetlenie, uznal pochybenie a zaviedol systémové zlepšenia, začal disciplinárne konanie, zariadil preškolenia personálu, ospravedlnil sa, prípadne nahradil vzniknutú škodu. Blízka osoba môže napríklad požiadať o vysvetlenie toho, čo sa dialo.

Lehota na podanie žiadosti nie je v zákone určená. To znamená, že žiadosť o nápravu možno podať fakticky kedykoľvek, odkedy došlo k porušeniu práv v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti.

Postup: Zákon o zdravotnej starostlivosti nešpecifikuje bližšie postup poskytovateľa pri vybavovaní žiadosti o nápravu. Poskytovateľ je však zo zákona povinný písomne informovať žiadateľa o spôsobe vybavenia žiadosti. Zo zákona mu však ďalšie povinnosti nevyplývajú. To znamená, že z vlastnej iniciatívy môže (ale nemusí) napríklad zistiť skutočný stav vecí, požiadať dotknuté osoby o vysvetlenie, alebo požiadať o nezainteresované expertné vyjadrenie, informovať žiadateľa o všetkých zistených

⁵ Podľa § 4 ods. 3 zákona o zdravotnej starostlivosti „[z]dravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými postupmi na výkon prevencie, štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu pacienta“.

⁶ Na účely pôrodnickej starostlivosti ide najmä o: Záhumenský, J. a kol. Starostlivosť o nízkorizikovú rodičku počas pôrodu. Štandardný postup Ministerstva zdravotníctva SR, účinný od 1.10.2021

skutočnostiach a oboznámiť ho s celým spisovým materiálom. Preto je vhodné aj v tomto smere uviesť v žiadosti konkrétne kroky, ktoré od poskytovateľa žiadate.

Lehota na vybavenie žiadosti je maximálne 30 kalendárnych dní od jej podania.

Čo ak žiadosti nevyhoveli, vyhoveli iba čiastočne alebo na žiadosť vôbec nereagovali? V prípade zamietavej alebo čiastočne zamietavej odpovede poskytovateľa má osoba, ktorá podala žiadosť, vždy možnosť zaslať protiargumenty vo forme písomnej odpovede alebo vyjadrenia.

Ďalej, ak poskytovateľ žiadosti nevyhoví, vyhoví iba čiastočne, alebo v danej lehote neinformuje žiadajúcu osobu o spôsobe vybavenia, táto osoba má právo obrátiť sa na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (v prípade nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti) alebo na kontrolný orgán poskytovateľa (samosprávny kraj alebo Ministerstvo zdravotníctva). Na uvedené inštitúcie sa však možno obrátiť aj bez ohľadu na to, či osoba podala žiadosť o nápravu poskytovateľovi (podrobnejšie sa tomu venujeme nižšie v texte).

Sťažnosť

Právny základ: Zákon o sťažnostiach.⁷

Dôvodom podania sťažnosti je domáhanie sa práv, o ktorých sa osoba domnieva, že boli porušené v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti (patria sem všetky práva vymedzené v úvode tohto článku).

Ktorých nemocníc sa to týka? Sťažnosť možno podať len štátnym nemocniciam,⁸ pretože len tie sa považujú na účely zákona o sťažnostiach za orgány verejnej správy, na ktoré sa možno sťažnosťou obracať. Na vybavenie sťažnosti je príslušný vedúci orgán nemocnice (t.j. riaditeľ/riaditeľka).⁹

Sťažovateľom môže byť priamo osoba, ktorá bola konaním alebo nekonaním poskytovateľa zdravotnej starostlivosti dotknutá (t.j. rodiaca žena), ale aj iná osoba, ktorá napríklad z pozície svedka poukazuje na porušenie práv súvisiacich s pôrodom (napr. partner, dula, blízka osoba).

Čoho sa možno domáhať? Sťažnosťou možno požadovať odstránenie nedostatkov, ktoré zapríčinili porušenie práv v súvislosti s pôrodom. Rovnako sa možno domáhať aj morálneho a finančného zadostučinenia (t.j. ospravedlnenia, a/alebo poskytnutia náhrady vzniknutej ujmy).

⁷ Zákon č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach v znení neskorších právnych predpisov

⁸ Nemocnice zriadené štátnym orgánom (v tomto prípade je to Ministerstvo zdravotníctva SR) alebo orgánom územnej samosprávy (teda samosprávneho kraja).

⁹ Sťažnosť nesmie byť pridelená na prešetrovanie a vybavenie tomu, proti komu smeruje, ani zamestnancovi v jeho riadiacej pôsobnosti.

Lehota na podanie sťažnosti nie je v zákone určená. To znamená, sťažnosť možno podať fakticky kedykoľvek od porušenia práva v súvislosti s pôrodom.

Postup: Orgán prešetrojúci sťažnosť má povinnosť zistiť skutočný stav veci a jeho súlad alebo rozpor s právnymi predpismi. Je pritom oprávnený v nevyhnutnom rozsahu písomne vyzvať sťažovateľku alebo sťažovateľa na spoluprácu a určiť spôsob tejto spolupráce. Tá môže spočívať napríklad vo výzve na písomné vyjadrenie o konkrétnych okolnostiach, na ktoré sa orgán pýta, alebo v osobnom vypočutí dotknutej osoby alebo aj ďalších osôb, napríklad svedkov či nezainteresovaných expertov.

V prípade zistenia nedostatkov má riaditeľstvo (resp. ním splnomocnený zástupca alebo zástupkyňa) povinnosť prijať opatrenia na odstránenie týchto nedostatkov a príčin ich vzniku, určiť osobu zodpovednú za zistené nedostatky. Musí tiež predložiť orgánu prešetrojúcemu sťažnosť prijaté opatrenia a správu o splnení opatrení a uplatnení právnej zodpovednosti. Záznamy o uvedených skutočnostiach sú súčasťou zápisnice, ktorá sa o prešetrení sťažnosti vyhotovuje. Sťažnosť sa považuje za vybavenú odoslaním písomného oznámenia výsledku jej prešetrenia sťažovateľke alebo sťažovateľovi. V tomto oznámení sa uvedie, či je sťažnosť opodstatnená alebo neopodstatnená, a to spolu s odôvodnením, ktoré vychádza zo zápisnice.

Lehota na vybavenie je 60 pracovných dní od doručenia sťažnosti. V náročných prípadoch môže byť táto lehota predĺžená o ďalších 30 pracovných dní. Sťažovateľka alebo sťažovateľ musia byť o predĺžení tejto lehoty písomne upovedomení, spolu s uvedením dôvodu, prečo je predĺženie lehoty nevyhnutné.

Čo ak nevyhoveli (resp. vyhoveli iba čiastočne alebo vôbec nereagovali)? V tomto prípade existujú v zásade dve možnosti:

- **podanie opakovanej sťažnosti:** ide o sťažnosť v tej istej veci, v ktorej nie sú uvedené nové skutočnosti. V podstate je to opakované podanie primárnej sťažnosti, a to buď s úplne totožným obsahom, alebo s minimálnou preformuláciou podstaty, bez uvedenia nových skutočností. Opakovanú sťažnosť prešetruje tá istá osoba, ktorá prešetrila prvú sťažnosť, pričom skontroluje správnosť jej vybavenia. Lehota na vybavenie je rovnaká ako pri prvej sťažnosti. Opakovanú sťažnosť máte právo podať len raz, poskytovateľ nie je povinný ďalšiu opakovanú sťažnosť prešetriť.
- **podanie sťažnosti proti postupu poskytovateľa pri vybavovaní predchádzajúcej sťažnosti:** túto sťažnosť môžete podať, ak nesúhlasíte s vybavením predchádzajúcej sťažnosti. Dávate v nej najavo svoje protiargumenty a svoj nesúhlas. Príslušným na vybavenie tejto sťažnosti je nadriadený osoby, ktorá predchádzajúcu sťažnosť vybavovala. V prípade absencie nadriadeného osoby, ktorá sťažnosť vybavovala, je príslušný nadriadený orgán (zriaďovateľ).

2. ZRIAĎOVATEĽ POSKYTOVATEĽA ZDRAVOTNEJ STAROSTLIVOSTI (DOZORNÝ ORGÁN)

Podnet na výkon dozoru

Právny základ: Zákon o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti¹⁰ v spojitosti so zákonom o kontrole v štátnej správe.¹¹

Dôvodom podania podnetu je porušenie práv súvisiacich s pôrodom (ide o všetky práva uvedené v prvej časti tohto článku) s výnimkou práva na správne poskytovanie zdravotnej starostlivosti, ktoré spadá do pôsobnosti Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

Inštitúciou, na ktorú sa podnet podáva, je orgán dozoru, t.j. orgán, ktorý poskytovateľovi vydal povolenie na prevádzkovanie. Ide o samosprávne kraje alebo Ministerstvo zdravotníctva SR.¹²

Podávateľom môže byť ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba.

Čoho sa možno domáhať? Podávateľ sa môže domáhať uloženia sankcie vo forme pokút, ako aj vo forme dočasného pozastavenia či zrušenia povolenia na poskytovanie zdravotnej starostlivosti.

Lehota na podanie nie je v zákone vymedzená, t.j. podnet na výkon dozoru možno podať fakticky kedykoľvek. Ak však ide o konanie o uloženie pokuty, to možno začať najneskôr do jedného roka odo dňa porušenia povinnosti, ktorým dochádzalo k porušeniu práv súvisiacich s pôrodom.

Postup: MZ SR a samosprávne kraje pri výkone dozornej činnosti postupujú primerane podľa základných pravidiel kontrolnej činnosti ustanovených zákonom č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe. O výsledku kontroly sa vyhotovuje protokol, na základe ktorého je vedenie kontrolovaného subjektu (napríklad riaditeľstvo nemocníc) povinné prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a príčin ich vzniku a predložiť ich

¹⁰ Zákon č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti a zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov

¹¹ Zákon č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov

¹² Ambulanciám a poliklinikám vydávajú povolenia na prevádzkovanie samosprávne kraje. Všeobecným nemocniciam vydávajú povolenia na prevádzkovanie samosprávne kraje, avšak v prípade, že je na vydanie povolenia príslušný viac ako jeden samosprávny kraj, povolenie vydáva MZ SR. Špecializovaným nemocniciam vydáva povolenie na prevádzkovanie MZ SR (v oblasti pôrodnej starostlivosti je však na Slovensku iba jedna špecializovaná nemocnica: v Ružomberku). MZ SR vykonáva dozor nad nasledujúcimi nemocnicami s pôrodnicami: Fakultná nemocnica Nitra, Fakultná nemocnica s poliklinikou F. D. Roosevelta Banská Bystrica, Fakultná nemocnica s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, Fakultná nemocnica s poliklinikou Nové Zámky, Fakultná nemocnica s poliklinikou Žilina, Fakultná nemocnica Trenčín, Fakultná nemocnica Trnava, Nemocnica Poprad, a.s., Univerzitná nemocnica Bratislava, Univerzitná nemocnica L. Pasteura Košice, Univerzitná nemocnica Martin a Ústredná vojenská nemocnica SNP Ružomberok - fakultná nemocnica.

orgánu kontroly. Takisto má povinnosť predložiť orgánu kontroly písomnú správu o splnení opatrení prijatých na odstránenie zistených nedostatkov a o vyvedení dôsledkov voči zamestnancom zodpovedným za tieto nedostatky. Orgány dozoru môžu konať aj z vlastnej iniciatívy, teda bez podnetu inej osoby.

Lehota na uskutočnenie kontroly nie je v zákone bližšie špecifikovaná.

Čo ak nevyhoveli? Ak nesúhlasíte s výsledkom dozoru, alebo ak orgán dozoru je nečinný, môžete podať sťažnosť vedeniu orgánu dozoru. Taktiež môžete iniciovať prešetrenie postupu inštitúciami, ktoré majú nepriame zákonné kompetencie zabezpečenia nápravy porušenia práv súvisiacich s pôrodom. Ide o nasledovné inštitúcie: verejný ochranca práv (ombudsman), komisár pre deti, komisárka pre osoby so zdravotným postihnutím, Slovenské národné stredisko pre ľudské práva, Úrad verejného zdravotníctva, prokurátor, Úrad vlády SR.

3. ÚRAD PRE DOHĽAD NAD ZDRAVOTNOU STAROSTLIVOSŤOU

Podnet na výkon dohľadu

Právny základ: Zákon č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Dôvodom podania je nesprávne poskytovanie zdravotnej starostlivosti alebo vedenie zdravotnej dokumentácie v rozpore so zákonom.

Inštitúciou, na ktorú sa podnet podáva, je Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou SR (pobočka úradu podľa miesta poskytnutia zdravotnej starostlivosti).¹³

Podávateľom môže byť osoba, ktorá sa domnieva, že v dôsledku nesprávneho poskytovania zdravotnej starostlivosti boli porušené jej práva alebo právom chránené záujmy. Nesprávnym poskytovaním zdravotnej starostlivosti v súvislosti s pôrodom sa rozumie nekvalitné poskytovanie zdravotnej starostlivosti, zásahy do pôrodu vykonané v rozpore s odporúčaniami medzinárodných odborných zdravotníckych organizácií ako sú WHO, FIGO, NICE, so štandardnými postupmi vydanými Ministerstvom zdravotníctva SR,¹⁴ alebo v rozpore so zásadami dobrej lekárskej praxe a medicíny založenej na dôkazoch. Podnet na uskutočnenie dohľadu môže podať

¹³ Podnet môžete podať aj pomocou elektronického Portálu podnetov Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Postup: na stránke <https://portalpodnetov.udzs-sk.sk/1-poskytnuta-zdravotna-starostlivost/> vyplníte formulár cez "chcem podať podnet". Následne vám bude vygenerovaný podnet zaslaný na zadaný email. Podnet je potrebné vytlačiť, vlastnoručne podpísať a zaslať na adresu pobočky úradu podľa miesta poskytnutia zdravotnej starostlivosti.

¹⁴ Na účely pôrodníckej starostlivosti ide najmä o: Záhumenský, J. a kol. Starostlivosť o nízkorizikovú rodičku počas pôrodu. Štandardný postup Ministerstva zdravotníctva SR, účinný od 1.10.2021

aj zákonný zástupca dotknutej osoby,¹⁵ alebo ak dotknutá osoba nežije alebo jej zdravotný stav jej neumožňuje podať podnet, môže ho podať aj jej blízka osoba.¹⁶ Uvedené osoby môžu podnet podať priamo zo zákona, to znamená, že na tento úkon nepotrebujú úradne overené plnomocenstvo. Podnet na uskutočnenie dohľadu musí mať písomnú formu.

Čoho sa možno domáhať? Podaním podnetu sa možno domáhať výkonu dohľadu, ktorý môže v prípade zistenia nedostatkov vyústiť do viacerých opatrení. Tie zahŕňajú uloženie povinnosti prijímať opatrenia na ich odstránenie, uloženie sankcie (pokuty alebo zákazu vykonania zdravotníckeho povolania najviac na jeden rok), podanie návrhu na výkon dozoru na príslušnom orgáne kontroly (samosprávnom kraji alebo ministerstve zdravotníctva),¹⁷ alebo podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania Slovenskej lekárskej komore alebo Slovenskej komore sestier a pôrodných asistentiek.¹⁸

Lehota na podanie nie je v zákone špecifikovaná. V praxi to znamená, že podnet na výkon dohľadu možno podať kedykoľvek po porušení práva na správne poskytovanie zdravotnej starostlivosti alebo práva na vedenie zdravotnej dokumentácie v súlade so zákonom.

Postup: Výkon dohľadu začína vydaním poverenia úradu. Podkladom na výkon dohľadu je zdravotná dokumentácia. Dohliadaný subjekt (v našom prípade nemocnica s pôrodnicou) má právo oboznámiť sa s obsahom podnetu, písomne sa k nemu vyjadriť, nahliadať do spisovej dokumentácie, podať písomné námietky proti výsledku výkonu dohľadu a zúčastniť sa vyhodnocovania výsledkov týchto písomných námietok. Zákon tiež stanovuje povinnú súčinnosť tretích osôb¹⁹ pri výkone dohľadu, ale len na výzvu úradu.²⁰

¹⁵ Najmä rodič novorodeného dieťaťa, ak nesprávne poskytnutie zdravotnej starostlivosti v súvislosti s tehotenstvom alebo pôrodom sa týka novorodeniatka.

¹⁶ V takomto prípade však musí dotknutá osoba s podaním podnetu preukázateľne súhlasiť. Súhlas má byť písomný, avšak nemusí byť úradne overený. V prípadoch, keď zdravotný stav dotknutej osoby neumožňuje tejto osobe súhlas vyjadriť, môže blízka osoba iniciovať dohľad aj bez súhlasu.

¹⁷ K tomu pozri časť 2. Zriaďovateľ poskytovateľa zdravotnej starostlivosti (dozorný orgán)

¹⁸ K tomu pozri časť 4. Disciplinárna komisia Slovenskej lekárskej komory alebo Slovenskej komory sestier a pôrodných asistentiek

¹⁹ Tretou osobou je v zmysle zákona každý, u koho je predpoklad, že disponuje takými informáciami alebo podkladmi, ktoré sú pre výkon dohľadu nevyhnutné.

²⁰ Tu je na mieste poznačiť, že pri postupe úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vykonávajúcou kontrolu narážame na vážny systémový nedostatok: v zmysle zákona, podkladom na výkon dohľadu nad správnosťou poskytovania zdravotnej starostlivosti je zdravotná dokumentácia. Vedenie zdravotnej dokumentácie je výlučne v kompetencii zdravotníckeho personálu a zdravotníckych zariadení, ktorí majú plnú kontrolu nad zdravotnou dokumentáciou a nad tým, čo sa v nej objaví (alebo neobjaví). Keďže vedia o uvedenom postupe úradu, je teda otázne, či do nej vedome zaznamenávajú údaje, ktoré by ich mohli usvedčiť z nesprávnych postupov a porušovania zákona.

O výkone dohľadu sa vyhotoví protokol, ktorý v prípade zistených nedostatkov obsahuje uložené opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov. Protokol môže zahŕňať aj iné skutočnosti zistené výkonom dohľadu, ktoré môžu viesť k začatiu kontrolnej, dozornej alebo sankčnej činnosti iného orgánu štátnej správy alebo verejnej správy.

Ak dohliadaný subjekt podá písomné námietky proti výsledku výkonu dohľadu uvedenému v protokole, úrad vyhodnotí opodstatnenosť týchto námietok a vyhotoví zápisnicu. Tá obsahuje samotné námietky, vyjadrenie úradu k nim, a prípadne nový výsledok výkonu dohľadu.

Úrad má povinnosť bezodkladne písomne informovať podávateľa podnetu o odmietnutí podnetu a o dôvodoch odmietnutia podnetu, o začatí výkonu dohľadu, o zastavení výkonu dohľadu a o dôvodoch zastavenia výkonu dohľadu, o zistených skutočnostiach pri výkone dohľadu a o výsledku výkonu dohľadu. Zákon však neukladá povinnosť úradu bezodkladne oboznámiť podávateľa podnetu s námietkami dohliadaného subjektu a nedáva podávateľovi možnosť vyjadriť sa k námietkam poskytovateľa. Kópiu protokolu, písomných námietok dohliadaného subjektu a zápisnice úrad poskytne podávateľovi podnetu iba na základe jeho písomnej žiadosti, a to až po skončení výkonu dohľadu. To znamená, že podávateľ podnetu je pri výkone dohľadu v značne znevýhodnenom procesnom postavení oproti dohliadanému subjektu, najmä čo sa týka prístupu k informáciám a možnosti vyjadrovať sa. Z tohto dôvodu odporúčame vyslovene zahrnúť do podnetu na výkon dohľadu žiadosť o priebežné oboznamovanie podávateľa so všetkými dôležitými skutočnosťami a o zabezpečenie možnosti vyjadrovať sa k nim. Ide predovšetkým o predbežný protokol, námietky dohliadaného subjektu, prípadné osobné prejednanie týchto námietok, ako aj termín osobného prejednania.

Lehota na vybavenie je stanovená na 9 mesiacov od začatia výkonu dohľadu. V prípadoch hodných osobitného zreteľa je možné túto lehotu predĺžiť, avšak najviac o 3 mesiace.

Čo ak nevyhoveli (resp. vyhoveli iba čiastočne alebo vôbec nereagovali)?

Úrad môže vykonať následný dohľad v prípade, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na výsledok výkonu dohľadu a nemohli sa uplatniť počas výkonu dohľadu, alebo ak výsledok výkonu dohľadu vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Nové skutočnosti alebo dôkazy môže úrad získať aj z nového podnetu dotknutej osoby, v rámci ktorého sa táto osoba môže vyjadriť k výsledku predchádzajúceho dohľadu, s ktorým dotknutá osoba nie je spokojná. Následný dohľad je možné začať najneskôr do dvoch rokov od ukončenia predchádzajúceho dohľadu v tej istej veci, pričom ho nesmú vykonávať tí istí zamestnanci úradu a prizvané osoby, ktoré realizovali pôvodný dohľad. Zároveň, v prípade vašej nespokojnosti s výsledkom výkonu dohľadu, alebo ak úrad ostal nečinný, môžete iniciovať prešetrenie postupu inštitúciami, ktoré majú nepriame zákonné kompetencie zabezpečenia nápravy porušenia práv súvisiacich s pôrodom.

Ide o nasledovné inštitúcie: verejný ochranca práv (ombudsman), komisár pre deti, komisárka pre osoby so zdravotným postihnutím, Slovenské národné stredisko pre ľudské práva, Úrad verejného zdravotníctva, prokurátor, Úrad vlády SR.

4. DISCIPLINÁRNA KOMISIA SLOVENSKEJ LEKÁRSKEJ KOMORY ALEBO SLOVENSKEJ KOMORY SESTIER A PÔRODNÝCH ASISTENTIEK

Návrh na začatie disciplinárneho konania

Právny základ: Zákon o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti,²¹ Etický kódex zdravotníckeho pracovníka (príloha č. 4 zákona), Disciplinárny poriadok Slovenskej lekárskej komory.²²

Dôvodom podania je porušenie povinnosti zdravotníckeho pracovníka alebo pracovníčky, ktorí majú vykonávať svoje zdravotnícke povolanie odborne, v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a s etickým kódexom. Návrh na začatie disciplinárneho konania je však príslušnej komore možné podať iba na tie lekárky, lekárov či pôrodné asistentky, ktoré majú **členstvo v príslušnej komore. Môže ísť o komoru sestier a pôrodných asistentiek či Slovenskú lekársku komoru.** Dôvodom podania môžu byť porušenia všetkých práv súvisiacich s pôrodom, ktoré sú menované v prvej časti tohto článku, vrátane práv vyplývajúcich z ustanovení etického kódexu. V kontexte pôrodnej zdravotnej starostlivosti, prichádzajú do úvahy najmä ustanovenia etického kódexu v časti s názvom „Zdravotnícky pracovník a pacient“.²³

²¹ Zákon č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti a zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, konkrétne ustanovenia paragrafov 52, 59, 65-67.

²² Dostupný online na:

https://www.lekom.sk/storage/files/vnutorne_predpisy_SLK/2012/Disciplinarny_poriadok_schvaleny_Mimor_snem_20_10_2012_1352887369.pdf

²³ "(1) Zdravotnícky pracovník si vo vzťahu k pacientovi plní svoje profesionálne povinnosti.

(2) Zdravotnícky pracovník sa k pacientovi správa korektne, s pochopením, s rešpektovaním intimity a trpezlivosťou a neznižuje sa k hrubému alebo nemravnému konaniu. Zdravotnícky pracovník rešpektuje pacienta ako rovnocenného partnera so všetkými občianskymi právami i povinnosťami vrátane zodpovednosti za svoje zdravie.

(3) Zdravotnícky pracovník nesmie pomáhať porušovaniu cti a dôstojnosti človeka alebo sa na ňom zúčastňovať. Každý zdravotnícky pracovník je povinný oznámiť príslušným orgánom podozrenie z hrubého alebo krutého zaobchádzania a týrania pacienta, a to najmä maloletej osoby a osoby zbavenej spôsobilosti na právne úkony.

(4) Zdravotnícky pracovník je povinný v rozsahu svojich kompetencií zrozumiteľným spôsobom poučiť pacienta alebo jeho zákonného zástupcu o charaktere ochorenia, zamýšľaných diagnostických a liečebných postupoch vrátane rizík o uvažovanej prognóze a o ďalších dôležitých okolnostiach, ktoré môžu nastať v priebehu diagnostiky a liečby.

Inštitúciou príslušnou na disciplinárne konanie vo veciach súvisiacich so zdravotnou starostlivosťou poskytovanou pri pôrode je Slovenská lekárska komora a/alebo Slovenská komora sestier a pôrodných asistentiek. Orgánom príslušným na disciplinárne konanie je disciplinárna komisia príslušnej komory.

Podávateľom môže byť ktorákoľvek fyzická osoba. V zmysle zákona sa disciplinárne konanie začína na návrh kontrolného výboru príslušnej komory alebo na návrh Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Zároveň disciplinárny poriadok komory počíta so skutočnosťou, že kontrolný výbor komory sa o prípadnom disciplinárnom previnení zdravotníckeho pracovníka-člena dozvie prostredníctvom sťažnosti fyzickej osoby. Následne po jej prešetrení navrhne disciplinárnemu výboru začatie disciplinárneho konania.²⁴ To znamená, že komora môže konať vo veciach disciplinárnych previnení jej členov a členiek aj **na základe sťažnosti ktorejkoľvek fyzickej osoby, pričom v takom prípade sa postupuje podľa zákona o sťažnostiach.**²⁵

Čoho sa možno domáhať? V rámci disciplinárneho konania môže príslušná komora uložiť svojmu členovi alebo členke písomné napomenutie, pokutu, prípadne ich môže, za splnenia zákonných podmienok, z komory podmienienečne alebo nepodmienienečne vylúčiť. Disciplinárne opatrenie sa zapisuje do registra lekárov (resp. sestier a pôrodných asistentiek) vedeného komorou.

Lehota na podanie: Návrh na začatie disciplinárneho konania musí byť disciplinárnej komisii podaný najneskôr do troch mesiacov odo dňa, keď sa kontrolný výbor komory alebo Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou dozvedel o disciplinárnom previnení. Samotné disciplinárne konanie sa musí začať najneskôr do jedného roka odo dňa, kedy došlo k previneniu člena alebo členky komory.

Nakoľko prešetrenie sťažnosti môže trvať až 3 mesiace, odporúčame, aby fyzická osoba, ktorá bola dotknutá disciplinárnym previnením zdravotníckeho pracovníka alebo pracovníčky, ktorí majú členstvo v komore, podala sťažnosť v lehote maximálne do šiestich mesiacov odo dňa, keď k disciplinárnemu previneniu došlo.

Postup: V prípade sťažnosti fyzickej osoby smerujúcej kontrolnému výboru komory sa výsledok prešetrenia sťažnosti oznamuje sťažovateľovi písomne s odôvodnením, či je sťažnosť opodstatnená alebo neopodstatnená. V prípade, že je sťažnosť vyhodnotená ako opodstatnená, uvedú sa v oznámení aj opatrenia prijaté alebo vykonané na odstránenie nedostatkov, ako aj informácia o navrhnutí začatia disciplinárneho konania.

(5) Zdravotnícky pracovník je povinný získať informovaný súhlas pacienta, jeho zákonného zástupcu alebo splnomocneného zástupcu pred poskytnutím nezvratného zdravotníckeho výkonu.

(6) Zdravotnícky pracovník nijakým spôsobom nesmie zneužiť dôveru a závislosť pacienta. Všetky informácie získané pri výkone povolania sú dôverné počas života pacienta, ako aj po jeho smrti.“

²⁴ § 2 ods. 2 písm. f) v spojitosti s § 4 Disciplinárneho poriadku Slovenskej lekárskej komory

²⁵ To platí primerane aj v prípade Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

O začatí konania disciplinárna komisia komory upovedomí člena alebo členku komory, proti ktorým je návrh smerovaný. Súčasne tejto osobe zašle kópiu návrhu na začatie disciplinárneho konania s výzvou o vyjadrenie. Následne komisia nariadi ústne pojednávanie, na ktoré prizve účastníkov konania, t.j. člena alebo členku komory, proti ktorým návrh smeruje a osobu poverenú v konaní zastupovať príslušný kontrolný výbor alebo pracovníka, či pracovníčku Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (ak konanie sa začína na jeho návrh).

O dôležitých úkonoch v konaní sa spíše zápisnica, do ktorej majú právo nazeráť len účastníci a účastníčky konania a osoby, ktoré ich zastupujú. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä návrh na začatie disciplinárneho konania, návrhy a vyjadrenia účastníkov a účastníčok konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj všeobecne známe skutočnosti alebo skutočnosti známe disciplinárnej komisii z jej činnosti. Dôkazmi sú najmä svedecké výpovede, znalecké posudky a listiny.

Keďže disciplinárne konanie prebieha ústne, osoba, ktorá sa sťažuje môže byť prizvaná podať svedectvo. Zákon neukladá povinnosť upovedomiť sťažovateľa o výsledku disciplinárneho konania. To však nevylučuje, aby osoba, ktorá podala sťažnosť požiadala o vyznenie o výsledku disciplinárneho konania. Môže to spraviť samostatnou sťažnosťou alebo to zahrnúť do pôvodnej sťažnosti. Disciplinárne opatrenie sa zároveň zapisuje do registra lekárov (resp. sestier a pôrodných asistentiek), ktorý vedie komora a ostáva tam zachované minimálne jeden rok.

Lehota na vybavenie:

V prípade sťažnosti fyzickej osoby je lehota na vybavenie 60 pracovných dní od doručenia sťažnosti. V náročných prípadoch môže byť táto lehota predĺžená o ďalších 30 pracovných dní. Samotné disciplinárne konanie môže trvať do 30 kalendárnych dní odo dňa začatia konania, v obzvlášť zložitých prípadoch do 60 kalendárnych dní. Ak vzhľadom na povahu veci nemožno rozhodnúť ani v tejto lehote, môže ju rada komory primerane predĺžiť.

Čo ak nevyhoveli (resp. vyhoveli iba čiastočne alebo vôbec nereagovali)?

V prípade sťažnosti fyzickej osoby smerujúcej kontrolnému výboru komory: je možné podať sťažnosť, v ktorej sťažovateľ vyjadrí nesúhlas s vybavovaním alebo odložením svojej predchádzajúcej sťažnosti. Túto sťažnosť prešetruje prezident alebo prezidentka komory v súčinnosti s prezídiom.

V prípade samotného disciplinárneho konania: dotknutá osoba, ktorá má členstvo v komore, ktorej bolo rozhodnutím disciplinárnej komisie uložené disciplinárne opatrenie, môže podať proti tomuto rozhodnutiu odvolanie. Ak disciplinárna komisia komory o veci nerozhodne v ustanovenej lehote, člen alebo členka komory, o ktorých disciplinárnom previnení sa rozhoduje, a kontrolný výbor komory sú oprávnení požiadať o rozhodnutie prezídiu komory. Proti rozhodnutiu prezídia komory sa odvolanie podáva rade komory, ktorá o veci rozhodne ako odvolací orgán.

Zároveň, v prípade vašej nespokojnosti s výsledkom prešetrenia sťažnosti alebo disciplinárneho konania, alebo ak komora ostala nečinná, môžete iniciovať prešetrenie postupu inštitúciami, ktoré majú nepriame zákonné kompetencie zabezpečenia nápravy porušenia práv súvisiacich s pôrodom. Ide o nasledovné inštitúcie: verejný ochranca práv (ombudsman), komisár pre deti, komisárka pre osoby so zdravotným postihnutím, Slovenské národné stredisko pre ľudské práva, Úrad verejného zdravotníctva, prokurátor, Úrad vlády SR.

VIZUÁLNY SPRIEVODCA INŠTITÚCIAMI

